

Γράφει η Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Στο Σίδνεϋ ο παππούς και οι κότες

Αγαπυτέ αναγνώστη καλημέρα.

Δεν είναι παραμύθι η σημερινή μας κουβέντα. Αλλά μια πραγματική ιστορία, που συνέβη αρκετά χρόνια πριν στο Σίδνεϋ, στην αίθουσα της Ελληνικής Κοινότητας. Ήταν σε μια εκδήλωση όπου ένας βουλευτής από την Ελλάδα, μίλησε για τα γεγονότα και τις εξελίξεις εκείνης της περιόδου. Μια ενδιαφέρουσα ομιλία και ακολούθησαν οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις.

Δεν είναι όμως αυτό το θέμα μας.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης ο κόσμος έφευγε σιγά-σιγά και η αίθουσα άρχισε να αδειάζει. Μερικοί μείναμε. Πέντε-έξη άτομα. Τους γνώριζα. Όλοι τους μετανάστες της δεκαετίας του 1950. Άνθρωποι αγνοί, ωραίοι στην ψυχή. Έτσι θα μείνουν πάντα έχοντας την Ελλάδα στην καρδιά τους.

Καθένας άρχισε να αναλύει τα γεγονότα στα οποία αναφέρθηκε ο βουλευτής, εκφράζοντας την δική του άποψη. Οι άλλοι τον άκουγαν έτοιμοι μόλις τελειώσει να πάρουν και εκείνοι σειρά, όπως συνήθως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις.

Ο μόνος που δεν έδειχνε ενδιαφέρον σε όλη εκείνη την συζήτηση, ήταν ο Στέλιος. Όρα του καλή όπου κι' αν είναι. Καθόταν δίπλα μου. Σε μια στιγμή γυρνά προς το μέρος μου και μου λέει:

«Εσύ τα ξέρεις όλα αυτά. Είσαι δημοσιογράφος. Εγώ θα σου πω κάτι που ίσως να μη το γνωρίζεις», και πριν προλάβω να τον ρωτήσω συνέχισε:

«Ξέρεις που πήρα τα δύο εγγόνια μου σήμερα;».

Χαμογελούσε και το πρόσωπό του έλαμπε.

«Που πήρες τα εγγόνια σου σήμερα;», τον ρώτησα απορημένος για την τόση του χαρά.

«Τα πήρα σε μια μεγάλη κυβερνητική φάρμα έξω από το Σίδνεϋ. Μισή ώρα διαδρομή με το τραίνο».

«Γιατί τα πήρες στην φάρμα;».

Ο Στέλιος τράβηξε την καρδέ-

κλα του πιο κοντά και άρχισε να μου μιλά χαμηλόφωνα.

«Τα πήρα και είδαν για πρώτη φορά, κότες, πάπιες, χήνες, γαλοπούλες, κουνέλια. Είδαν ακόμη για πρώτη φορά αρνάκια και κατσικάκια. Αυτά τα ήξεραν μόνο από τα βιβλία»

«Να έβλεπες τα ματάκια τους πόσο χαρούμενα έδειχναν. Γελούσαν και πηδούσαν από την χαρά τους».

Το είδα να βγάζει το μαντίλι του και να σκουπίζει ένα δάκρυ.

Ένας πελώριος άνδρας ήταν ο Στέλιος, και όμως συγκινήθηκε και δάκρυσε, όταν είδε τα εγγόνια του στην Αυστραλία να αντικρύζουν για πρώτη φορά κότες και αρνάκια.

«Βοσκός και γεωργός ήμουν στο χωριό μου, πριν έρθω στην Αυστραλία. Όλα αυτά τα ζώα τα είχαμε στην αυλή και στα χωράφια μας. Μεγάλωνα και γύρω τρέχανε οι κότες και εγώ μικρός τις κυνηγούσα. Ύστερα που μεγάλωσα είχα το μικρό μου κοπάδι. Ήταν κομμάτι της ζωής μου όλα αυτά τα ζωντανά».

Ίσως να μην είναι μόνο ο Στέλιος στο Σίδνεϋ, που πήρε τα εγγόνια του σε φάρ-

μα να δουν ζώα, που μόνο από τα βιβλία γνώριζαν. Θα είναι και άλλοι γονείς ή παππούδες που πήραν αυτή την πρωτοβουλία.

Στις τσιμεντένιες γειτονιές της μεγαλούπολης, τα μικρά

παιδάκια δεν έχουν την ευκαιρία να τα δουν.

Σαν τελειώσε την κουβέντα του ο Στέλιος έμεινε για λίγο σκεπτικός. Χωρίς να τον ρωτήσω μου είπε:

«Έχει ώρες-ώρες, που νο-

σταλώ το χωριό στην πατρίδα. Ήταν αλλιώς η ζωή εκεί. Όχι πως ήταν καλύτερα. Ήταν διαφορετικά. Δεν έχω παράπονο που ήρθα στην Αυστραλία. Εδώ αποκτήσα οικογένεια, παιδιά εγγόνια. Κανένα παράπονο».

Σπκώθηκε και προχώρησε προς την έξοδο. Τον ακολούθησα. Παρατήρησα ότι βάδιζε πιο ευθυτενής και με ποιο γρήγορα βήματα.

Να ζούσε άραγε εκείνη την στιγμή τα νιάτα του, στο χωριό του ανάμεσα στα ζωντανά του, ενώ γύρω του απλωνόταν ο κάμπος.

Εξ' άλλου ήταν η ανείπωτη χαρά του που πήρε τα εγγόνια σήμερα στην φάρμα.

Δέθηκε η ζωή του χτες με το σήμερα, ο νεαρός βοσκός τότε, και ο παππούς του σήμερα.

Αυτός είναι ο παλιός μετανάστης. Είναι πάντα δεμένος με το χωριό του, αλλά ζει και το τώρα στην νέα του πατρίδα, που του πρόσφερε πολλά.

Αυτά για σήμερα. Την άλλη εβδομάδα, θα μιλήσουμε για κάτι άλλο.

Καλή σας μέρα

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία της στήλης «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΠΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπήσατε, μάς επιβάλλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους στους Αντίποδες. Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορες τους μετανάστες που ήρθαν με το τίποτε και έφτιαξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη ν' απαντούν στις απόψεις του Γρηγόρη και του Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη στήλη, «Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευσή.

**ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ**